

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

— Елате да вечеряме, каквото Богъ даль, — каза баба Цона.

Всички приближиха трапезата. На челното място застана дъđо Ставри. Отъ дветѣ му страни се наредиха синоветѣ и зетъоветѣ. Срещу него стоеше баба Цона, а до нея дъщеритѣ, снахитѣ и внукитѣ. Бабата подаде на дъđото палещника. Върху него имаше нѣколко разгорѣли вѫглени и тамянъ. Старецъ прекади три пжти трапезата. Следъ това излѣзе отъ стаята и прекади цѣлата кѫща, обора, яхъра и кошарата.

— Дойде редъ на бѣдника, — пошепна Гюргя на Петъо, когато дъđо Ставри се завърна.

Той оставил палещника до огнището, взе бѣдника и сложи единия му край въ огъня.

— Дъđо Боже, ела ни на гости да вечеряме! — извика той високо, като надникна въ комина.

— Вечеряйте, синко. Нека ви е наздраве! — обади се баба Цона, ужъ, че Господъ отговаря.

Дъđо Ставри се върна на мястото си. Заедно съ баба Цона взеха боговицата и я издигнаха високо надъ главитѣ си.

— То-о-олкозъ да е житото! — благословиха тѣ и разчушиха хлѣба. Всѣкиму дадоха по парче.

Едва сега всички настѣдаха, и вечерята започна. Най-напредъ хапнаха по малко чесънь.

— Вземи си и ти, Петъо, за да си здравъ презъ годината и да не те стига злото, — посъветва го Гюргината майка.

— Ха сега, чукнете си орѣхи да видимъ какъвъ ви е късметъ, — рече баба Цона, следъ като се навечеряха.

Всички счупиха по единъ орѣхъ.

— Моятъ е пъленъ! Моятъ е хубавъ! — викаха децата радостни, чупѣха орѣхи и лакомо ги изяждаха.

— Може да вдигнете вече трапезата, че ей сега ще дойдатъ коледаритѣ, — напомни дъđо Ставри.

Женитѣ пакъ се разшетаха. Бързо раздигаха.

Баба Цона постави върху стария сандъкъ крондиръ съ вино и шаренъ кравай.

— Съ виното ще почерпятъ коледаритѣ, а съ кравая ще ги дарятъ. На него има забучена и парѣ, — обясни Гюргя на Петъо, който се интересуваше отъ всичко и постоянно питаше.

Едва женитѣ успѣха да разтрѣбятъ, и на пжтнитѣ врата си изчуха силно.

— Чакате ли коледарци? — пропикнаха се весело коледаритѣ.

Черньо и Шаро се пробудиха отъ пристигането на къснитѣ гости и яростно залаяха.

— Добре сте ни дошли! Добре сте ни почели! — отговориха домашнитѣ и отвориха вратата.